
LESSONS IN TORAH OR

PRECIOUS TEACHINGS THAT AWAKEN THE HEART
TO DIVINE SERVICE FROM THE HOLY MASTER
❧ **RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI** ❧
TRANSLATED AND EXPLAINED

תורה אור

חנוכה

דבור המתחיל

ענין חנוכה

“Lessons from the Menorah”

www.LEARN CHASSIDUS.com

In collaboration with:

www.ChassidutBehirah.com

ב"ה

Torah Or

תורה אור

דבור המתחיל

ענין חנוכה¹

פֶּרֶשֶׁת מִקֵּץ - חֲנוּכַּה דף לב, ב - לב, ד

“Lessons from the Menorah”

(א) (Part 1)

ענין חנוכה: A lesson from Chanuka:

הנה קבעו הַנְּס בִּירוֹת, מֵה שְׁאִין כֵּן
בְּשֶׁאֵר נְסִים:

We need to understand the following: Why did the Sages establish to commemorate the miracle of Chanuka through lighting the lamps of a Menorah? This is not how other miracles are commemorated:

בַּפֶּסַח, בִּיעִיאת־מִצְרַיִם - "וְתֹאכְלוּ
מִצֹּת" (בא יב, יח); בַּפּוּרִים - "וְיָמִי
מִשְׁתֵּה וְשִׁמְחָה" (אֶסְתֵּר ט, כב) - כְּגִגֵּד
הַגְּלוּת שֶׁהָיָה גַם כֵּן גּוֹפֵנִי:

On Pesach, when we celebrate the miracle of leaving Egypt, it is through “eating matzos” (Shemos 12:18), when we celebrate the miracle of Purim it is through “days of feasting and

¹ (ראה לעיל דבור המתחיל "בכ"ה בכסלו" [ושם: שְׁעָרֵי אוֹרָה בְּתַחֲלָתוֹ. אור התורה בְּתַחֲלָתוֹ]. - הֶעֱרַת כְּבוֹד קְדוּשַׁת אֲדָמוֹ"ר.

נֶאֱמַר שֶׁבֶת פֶּרֶשֶׁת מִקֵּץ, חֲנוּכָּה, ל' כְּסֵל, רֹאשׁ חֹדֶשׁ טֵבֶת ת"ק"ס - הַנִּחַת הַמַּהְרִי"ל. נוֹסַח אַחֵר, הַנִּחַת כְּבוֹד קְדוּשַׁת אֲדָמוֹ"ר הָאֲמֻצְעִי וּמִתְחִיל "כִּי נֵר מִצְוָה" - נִדְפַס בְּסֶפֶר הַמֶּאֱמָרִים אֶתְהַלֵּךְ לִיאֻנָּא עֲמוּד סג. וְעַם הַגְּהוּת - אור התורה חנוכה (בְּרֵאשִׁית כָּרֶךְ ז) עֲמוּד תתמ, ב וְאִילָן. נ"ך כָּרֶךְ א עֲמוּד תקעו).

rejoicing” (Ester 9:22), these physical forms commemorating the miracle **correspond to the fact that the exile** which we were miraculously saved from **was also a physical exile:**

בְּמִצְרַיִם – “בְּחֹמֶר וּבִלְבָּנִים” (שְׁמוֹת א,
יד); וּבִימֵי הָמָן – בִּקֵּשׁ “לְהַשְׁמִיד כּוֹ
וּשְׁלָלָם לְבוֹז” (אֶסְתֵּר ג, יג).

In Egypt we were physically enslaved with “mortar and bricks” (Shemos 1:14), **in the time of Haman he sought physically “to destroy all the Jews on one day, and take their property as spoils”** (Ester 3:13).

מֵה שְׂאִין בֶּן בְּחִנוּכָה,² שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
שְׂרוּיִם עַל אֲדָמָתָם וְלֹא גָלוּ מֵאֶרֶץ,
רַק גָּלוּת הַתּוֹרָה³ –

This is not the case with the story of Chanuka, when the Jewish People were still living on their own land and were not even exiled from their land, and were certainly not enslaved or threatened to physical destruction G-d forbid; rather the exile was a spiritual exile of the Torah,

“לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרָתָךְ, וְלַעֲבִירָם חֻקֶּי
רְצוֹנְךָ,”

like we say in the additional prayers for Chanuka: **“They wanted to cause us to forget Your Torah, and to cause us to transgress the precepts of Your Will.”**

לְפִיכָךְ קָבְעוּ בְּנֵרוֹת, עַל שֵׁם הַפֶּסוּק
(מִשְׁלֵי ו, כג): “כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר,
וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכַחַת מוֹסֵר.”

Therefore, the Sages established to commemorate this spiritual salvation through lighting lamps of a Menorah, based on what it says in the verse (Mishlei 6:23): “For a mitzvah is a lamp, the Torah is light, and the path of

² [בְּבוּר 167 נוֹסֵף: בְּגָלוּת יוֹ].

³ [בְּבוּר 167 נוֹסֵף: שְׁרָצוּ].

life is achieved through constructive criticism.”

ולִהְבִּין עֵינֵינוּ פָּסוּק זֶה.

We need to understand the meaning of this verse.

וְגַם, סִיפָא דְקָרָא דְכִתְיָב: "וְדֶרֶךְ חַיִּים וְגו'", צָרִיךְ בִּיאור אֵיזָה "דֶּרֶךְ חַיִּים" הוּא מִלְכָּד הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הָאֲמוּרָה לְמַעַלָּה בַּפְּסוּק?

In addition, we need to explain the meaning of the end of the verse that is written “and the path of life is achieved through constructive criticism”: which possible “path of life” could there be besides for the Torah and mitzvos mentioned earlier in the verse?⁴

וְהַעֲנִין, כִּי מַה שֶּׁהַמְשִׁיל הַמִּצְוָה לְנֵר וְהַתּוֹרָה לְאוֹר, הוּא מוּבָן:

The idea is: The fact that the verse compares a mitzvah to a lamp and the Torah to light will be understood as follows:

שְׁכָמוּ שֶׁהֵנָּה נִקְרָא עַל שֵׁם הַשֶּׁמֶן, בְּלִשׁוֹן רַ"ז: "נֵר שֶׁל שֶׁמֶן", "נֵר שֶׁל שֶׁעָה",

We will bring an analogy for this from the following: A lamp or candle is referred to by the oil (or wax) that it burns, like our Sages refer to them as a “oil lamp” or a “wax candle”.

הֵיכָּה אָף עַל פִּי שֶׁהַשֶּׁמֶן אֵין בּוֹ אוֹר מִצֵּד עֲצָמוֹ, וְאֶדְרָבָה הוּא מְכַבֶּה אֶת אוֹר הַנוֹפֵל לְתוֹכוֹ, מְכַל מְקוֹם, מִמֶּנּוּ

This is for the following reason: Even though the oil (or wax) itself doesn't directly produce fire or light, in fact if fire falls

⁴ For an answer to this question, see Kuntres Eitz HaChaim chapter 3 and onwards, where the Rebbe Rashab explains this “path of Life” to refer to the Inner Dimension of the Torah, i.e., Chassidus, that is from the Tree of Life that enlivens all the learning of the Revealed Dimension of the Torah (Gemara etc.) and the fulfillment of the mitzvos.

⁵ (וְשִׁינֵיךְ בְּמִיּוּחַד לְנֵר חֲנוּכָּה - רָאָה פִּירוּשׁ רַש"י דְּבוּר הַמִּתְחִיל "בְּנִים" שֶׁבֶת כָּג, ב: "כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר - עַל יְדֵי נֵר מִצְוָה דְּשֶׁבֶת וְחֲנוּכָּה בָּא אוֹר דְּתוֹרָה". - מִכְּתָב כְּבוֹד קְדוּשַׁת אֲדָמוֹר"ר כ"ף כִּסְלֵי תש"מ).

⁶ (דְּמֵאֵי א, ג. שֶׁבֶת מו, א. וְעוֹד).

ועל ידו נמשך להב שלהבת האור
הנאחז בפתילה במעט שמן הנמשך
אחר הפתילה,

into oil it becomes extinguished, nonetheless specifically from this oil is the flame of fire drawn forth which is held onto the wick through the small amount of oil that is drawn into the wick;

שהרי בכלות השמן נכבה האור;

We also see that the main source of the fire is the oil, **since when the oil runs out the fire is automatically extinguished.**

ככה ממש היא המצוה, הגם שהוא
רצון המלך, בלי שום טעם ודעת,
ואין בה שום השגה, מפל מקום
ממנה ועל ידה נמשך ונתגלה אור
החכמה זו תורה שבעל-פה
ד"אורייתא מחכמה נפקת",

This is literally similar to the idea of a mitzvah: Even though it is the “Will of the King (Hashem)”, which is beyond any reason or knowledge, and it is not possible to grasp it at all, nonetheless specifically from it and through it there is drawn forth the Light of Wisdom of the Oral Torah, regarding which it says that “the Torah comes forth from Wisdom” (Zohar II 121a).

והחכמה והבנה בתורה שבעל-פה
הוא רק להבין ולהשיג פירוש וטעם
המצות, כל מסכת לפי ענינה.

This Wisdom and understanding of the Oral Torah is only to understand and grasp the explanation and reason for the laws of the mitzvos, each Masechta (Tractate) explaining according to its topic (of which mitzvos to explain).

To summarize: Just like the main component of a lamp is specifically the oil, even the oil itself doesn't directly produce fire or light, but the entire light and fire of the lamp is drawn forth from that oil through the wick.

So too, even though the mitzvos themselves are not directly understandable, but the entire wisdom and knowledge of the Oral Torah

⁷ (זהר חלק ב משפטים קכא, א).

derives from explaining how to fulfill the mitzvos properly, thus all the “spiritual” light and fire of the Gemara and other parts of the Oral Torah all derive essentially from the mitzvos themselves.

וביאור ענין זה דרך פרט בעבודת ה':

To explain this concept further specifically in the service of Hashem during prayer:

הנה כתיב (שמות ל, זח): "בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה" [וב העלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה].

It is written: “Every morning when he (the Cohen) will ‘בהטיבו-improve by lighting up’ the lamps of the Menorah he should burn the Ketores (incense), and when Ahraon will ‘העלות-bring up the fire of the lamps’ of the Menorah in the afternoon he should again burn the Ketores.” (Shemos 30:7-8)

In the Beis Hamikdash the Menorah was lit twice, in the morning and in the afternoon. The time of lighting the Menorah corresponded to the time of performing a different service, the offering of the Ketores-Incense, which was also performed once in the morning and once in the afternoon.

ולהבין למה גבי בבוקר כתיב "בהטיבו" ובבין הערבים - "בהעלות?"

We need to understand: Why is it that regarding lighting the Menorah in the morning it is written he will ‘בהטיבו-improve by lighting up’ the Menorah, whereas regarding the lighting the Menorah in the afternoon it is written he will ‘העלות-bring up the fire of the lamps?’

To explain this, we will describe the comparison of the Jewish People to the Menorah:

הנה כנסת ישראל, מקור נשמות ישראל נקראת בשם מנורה;

Now, the level of the inner dimension of Malchus of Atzilus, which is called “Knesses

⁸ [בבין 167 נוסף: וכתוב].

Yisrael-the Gathering of Yisrael” since it is the source of the souls of the Jewish People, is referred to as a “Menorah” in the prophecy of Zecharya (4:1-6), which is the Haftorah for Shabbos Chanuka.

Since the level which is the source of the Jewish souls is compared to the Menorah, we learn out that the entire Jewish People here below in this physical world are also compared to the Menorah.

The maamar will bring two examples of how the Jewish People are similar to the Menorah in the Beis Hamikdash:

וְהָיָא "מִקְשָׁה" - שְׁכָל יִשְׂרָאֵל הֵם
בְּאַחַדוּת;

1- The Menorah was **“מִקְשָׁה-one solid piece”**, since the Jewish People are all collectively one single entity,

וְהָיָא מִתְחַלֶּקֶת לְשִׁבְעָה נֵרוֹת,

2- The Menorah **branched out into seven lamps**,

כִּי דֶרֶךְ פֶּרֶט יֵשׁ שְׂשִׁימִם רַבּוּא נְצוּצוֹת
כְּלָלִיִּם, שְׁכָל נִיצוֹץ מִתְחַלֵּק לְשִׁשִּׁימִם
רַבּוּא נְצוּצוֹת פֶּרֶטִיּוֹת כְּמִבּוֹאָר
בְּתַנְיָא¹⁰,

Since, even though the Jewish People are divided up specifically into 600,000 general souls, and each of those 600,000 is further subdivided into 600,000 specific souls⁹ as mentioned in Tanya (chap. 37),

וְדֶרֶךְ כָּלל גְּבַלְלוּ בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ
שִׁירְדוּ אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, וּכְלָל מִן
הַכָּלל נִקְרְאוּ בְּשֵׁם "שִׁבְעָה נֵרוֹת".

nonetheless in more general terms the Jewish People are all included in the 70 souls of our ancestors who originally went down to Egypt, and these 70 souls can be further categorized in seven general categories

⁹ Coming out 360 billion specific souls of Jewish People. This can mean either literal souls or “sparks” of each soul, for example, every time a soul needs to reincarnate it is considered a separate “spark” of the same general soul.

¹⁰ [בתנ"א: פֶּרֶק לו'. בְּבוֹר 167: בְּלִקוּטֵי אֲמָרִים].

referred to as “the seven lamps of the Menorah”.

Now that we established that the Jewish people are compared to the seven branches of the Menorah, we can go back to that analogy and learn out a lesson from the fact that Aharon was the one to light up these seven branches of the Menorah:

דְּהִנָּה אֶהְרֵן שׁוֹשְׁבֵינָא דְּמִטְרוֹנִיתָא¹¹
הוא אֶהְרֵן כֹּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן¹², מְשַׁבְּעָה
רוּעִים¹³ הַמִּפְרָנְסִים וּמְשַׁפִּיעִים
אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכִנְסַת־יִשְׂרָאֵל,

Now, Aharon who is referred to as “the escort of the queen”, it is this Aharon who is a Cohen that serves Hashem who is Exalted, and is one of the seven “Shepherds” of the Jewish

¹¹ (ראה זהר חלק א רסו, ב. חלק ב מט, ג. חלק ג רענא מהימנא כ, א. קעז, ב. קפ, ב. ערה, ב. ראה לקמן פא, א. לקוטי תורה בהעלותך כט, ג. ענין שושבינא דמטרוניתא – ראה אור התורה תצוה עמוד א'תסג. לקוטי שיחות חלק כב עמוד 61 ואילך. ספר הערכים חב"ד כרך ב' עמוד כז ואילך).

¹² (כח לאל עליון: לך לך יד, יח).

¹³ (באגרות קודש כבוד קדושת אדמו"ר כרך יח אגרת ז'כ:

לשאלתו המקור למה שכתוב כאן בתורה אור (לב, ב) ובלקוטי תורה בהעלותך (כט, ג) דאֶהְרֵן הוא מו' רועים, דבסוכה (נב, ב) לא נזכר.

כהנזכר לעיל הוא בעוד מקומות בתורה אור – כמצויין במפתח.

והמקור על זה יש לומר בשנים:

(א) בזהר חדש (בסופו. תיקונים קד, א): קם רענא מהימנא על רגלוי ואמר, רענין קדישין, אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמא ואֶהְרֵן וְדוד ושלמה. ועל פי זה מתורגם כן: (1) בתורה אור (פב, א) – דאברהם הוא הרועה הראשון ובסוכה – אדם הראשון. (2) בתורה אור (לג, ג) משמע דגם יצחק בכלל הרועים.

(ב) בזהר חלק ב (כו, ב): "הוא (לשון יחיד) אֶהְרֵן ומשה – לאכלא דא בדא". להעיר מתענית ט, א. ויש לומר דלכן בהנ"ל לא נמנה רק אחד מהם – העיקרי באותו ענין. וקל להבין.

והנה עוד יש להקשות בזה, והוא העיקר. בתורה אור ולקוטי תורה מפרש ענין הו' רועים שמשפיעים אלקותו לכנסת ישראל כו' – ואינו מוכן כלל מה ענין שת ומתושלח בזה?

והנה הצמח צדק על הפסוק במיכה (ה, ד) מדייק דשני פירושים בתיבת "והקימונו": (א) על אשור. (ב) על בני ישראל (כפירוש התרגום) – ובדרך ממילא ינוצח אשור.

ועל פי זה נראה לי ליישב כל הנ"ל – דבסוכה הוא לפי פירוש הא'. ובהזר חדש על פי פירוש הב'. ולולא דמסתפינא הייתי אומר לבדוק בדפוסים הראשונים של הזהר חדש אולי צריך להיות במקום אדם הראשון – יוסף. ועל דרך האושפזין דחג הסוכות.

אבל עומד לנגד ביאור זה מה שבתורה אור (לג, ד) ובספר המצות להצמח צדק מצות חנוכה מעתיק מסוכה הנ"ל ומפרש ענין הרועים כנ"ל. אבל וענין שם שמביא מהו' רועים רק אברהם יעקב משה. וצדיין צריך עיון. ואין כאן מקומו).

People that nourish us spiritually and give over Hashem's revelation into the Jewish People.

The term “escort of the queen” means that just like when a king and queen get married each has an escort that brings them to the marriage canopy (Chuppa), so too the Jewish People and Hashem have, as it were, “escorts” to enable them to come together meaningfully. Moshe is called “the escort of the King” since he brings Hashem’s revelation down to us through the Torah, and Aharon is called “the escort of the queen”, since we -the Jewish People- are like Hashem’s “queen”, and Aharon enables us to go up spiritually towards Hashem through the service of prayer.

שְׂאִירוֹ בְּאוֹר הָאֱהָבָה לְהַתְלִיחַ
אֵלָיו וּתְבַרֵךְ בְּכָלֹת הַנֶּפֶשׁ, כְּשֶׁלֶּהֱבִית
הָעוֹלָה מֵאֵלֶיהָ¹⁴,

He nourishes us spiritually by causing the love of Hashem to shine in us with a fiery yearning to connect to Hashem so strong that we feel as though we could expire from the intensity of that love, this love goes up in our hearts like a flame that rises by itself after it is ignited,

וּלְקַיֵּים מִצְוַת "וְאָהַבְתָּ" שֶׁמְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם בְּקִרְיַת-שְׁמַע,

thereby fulfilling the mitzvah of loving Hashem that we accept when we say Shema every day.

שִׁיחִיָּה כִּךְ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ תִּקְוֶעַ בְּלֵב
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל;

He enables that this love that we strive for in Krias Shema should be experienced in absolute truth, and fixed in the heart of each and every Jew.

שֶׁהָאָדָם מֵצֵד עֲצָמוֹ, מֵאַחֵר שֶׁהוּא
מְגֻשֵּׁם וּמְלוּבֵשׁ בְּעִנְיָנִים גְּשָׁמִיִּים, לֹא
הָיָה יָכוֹל לִוְלֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא
עוֹזְרוֹ¹⁵, וְהָעֶזֶר הוּא אֱהָבָה הַבָּאָה

A person of his own accord -who is physical and involved in material matters- is not able to accomplish this if Hashem

¹⁴ (שְׁלֵהֶבֶת הָעוֹלָה מֵאֵלֶיהָ: לְשׁוֹן הַגְּמָרָא שֶׁבֶת כֹּא, א. רֵאָה תְּנִיף פָּרָק מִג.)

¹⁵ ("וְיִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם... וְאֵלֶּמְלֵא הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יָכוֹל לוֹ". שֶׁבֶת ל,

מלמעלה להמשיכו אליו. doesn't help him, and this help is a love from Hashem from Above that draws the person towards Him, and this power comes to us through Aharon.

(ב) Part 2

וזהו בחינות "בהעלות" ו"בהטיבו": This is the meaning of the two phrases 1- "he will bring up the fire of the lamps" of the Menorah, and 2- "he will make better and light up" the Menorah":

כי הנה אמרו רז"ל¹⁶: "אף על פי שהאש יורד מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט". Our Sages have said (Yoma 21b): "Even though there is a fire that descends from Heaven (onto the mizbei'ach (Altar) to consume the offering), it is still a mitzvah for a fire to be made (on the Mizbei'ach) from man-made effort".

פירוש: The deeper meaning of this is as follows:

The fire on the mizbei'ach that consumes the offerings is a metaphor for the love of Hashem in our heart that consumes the animal soul's passions. Just like on the mizbei'ach there were two types of fire, a fire that came from Above, and a fire made by man, so too there are two types of fiery love of Hashem, one that is a gift from Above, and one that comes from man-made effort.

(ב.)

¹⁶ (עירובין סג, א. יומא כא, ב. נג, א. ראה רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ב הלכה א. וראה לקוטי תורה שמיני עצרת עט, ב: "בענין מצוה להביא מן ההדיוט, בדבור המתחיל ענין חנוכה בפ' ששת מקץ, ולשם נתבאר בענין אחר קצת, דהיינו שזהו האהבה שהאדם לוקח מחמת העולמות מבחינת מלכותו יתברך". וראה אור התורה ויקרא עמוד ז).

"הַדְּיוּט"¹⁷ הוא הַאֲהָבָה שֶׁאָדָם לֹקֵחַ מִחַמַּת הָעוֹלָמוֹת מִבְּחִינַת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מֶלֶךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים,

The fire that comes from 'הַדְּיוּט' represents the love of Hashem that a person awakens in himself coming from a recognition of Hashem's Kingship as it is found in the worlds, that Hashem is a great and awesome King over all worlds Above and below,

וְכָל "צְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים" (נְחֻמְיָה ט, ו), וְ"אֵלֶּף אֲלָפִין [.] וְרַבּוֹ רַבְּבָן קִדְמוֹהֵי כו" (דְּנִיאל ז, י), כַּמְבוֹאֵר בְּגִמְרָא¹⁸ וּבְזוֹהַר בְּבִיאֹר עֲנֵן רַבּוֹי הָעוֹלָמוֹת וּגְדוּלָתוֹ.

and "the hosts of heaven bow to You" (Ezra 9:6), and "there are thousands and millions, and hundreds of millions of angels that stand before Hashem..." (Daniel 7:10), as it is explained in the Gemara and Zohar how many different types of worlds there are, which bring out Hashem's greatness.

וְעַל דֶּרֶךְ זֶה תִּקְנוּ חַי"ל¹⁹ לֹמֵר "בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד" לִפְנֵי "וְאֶהְבֶּת".

In a similar idea, we find that that the Sages instituted to say "Blessed be the name of His Glorious Kingdom" after the first verse of Shema and before the next verse of "וְאֶהְבֶּת"-and you should love" Hashem,

Since, by contemplating on Hashem's 'glorious kingdom' in the creation and supervision over millions of worlds and infinite creatures etc. a Jew will then be able to truly experience "וְאֶהְבֶּת"-and you should love" Hashem.

כִּי הִנֵּה אָנוּ אוֹמְרִים²⁰: "יְחִיד, חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ. מְשׁוּבָח וּמְפֹאָר עַד"

To explain: We say in the daily prayer of Baruch Sheamar: "He

¹⁷ (תְּדִיּוּט: בְּבוּר 167 לִיתָא).

¹⁸ (תְּגִיגָה יב, א).

¹⁹ (פְּסָחִים נו, א. שְׁלַחַן עֲרוּךְ אוֹרַח חַיִּים סִימָן סא. שְׁלַחַן עֲרוּךְ אֶרְמו"ר הֶזֶקֶן שֵׁם סְעִיף יג).

²⁰ (בְּרִכַּת "בְּרוּךְ שְׁאֵמַר". רָאָה לְקַמֵּן מ, ג).

עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כו". (Hashem) is the “**יְחִיד-Only One**”, He is the Life of all worlds, He is the King; praised and glorified forever and ever is His Great Name, blessed are You Hashem, the King who is extolled with praises.”

פִּירוּשׁ: "יְחִיד" הוּא לְמַעַלָּה מִבְּחִינַת "אַחַד".

The meaning of saying that Hashem is the “**יְחִיד-Only One**” is higher than saying that Hashem is just plain “**אַחַד-One**”.

כִּי "אַחַד" הֵינּוּ כְּמֵאמַר רַ"ל²¹: "שֶׁהוּא אֶחָד בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְדִּרְחוֹת הָעוֹלָם".

Because the meaning of “**אַחַד-One**” is like our Sages say (Brachos 13b): “This means that He is One in the heavens and earth and the four directions.”

The word “**אַחַד-One**” is made up of three letters: א, ח, ד which represent that:

Hashem is the א=One אלוף=Master

in the ח=8, referring to the the 7 heavens and the 1 earth (which together add up to 8)

and over ד=4 directions of north south east west.

Thus, the word “**אַחַד-One**” represents how Hashem is the One Master over the heavens and earth.

כִּי כָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים אֵינָם תּוֹפְסִים מְקוֹם לְהִיּוֹת יֵשׁ וְדָבָר נִפְדָּר בְּפָנֵי עֲצָמָם, וְ"כֹלֵא קָמִיָּה כָּלֵא - וּכְאֵין נִגְדּוֹ - חֲשִׁיבִי"²² מִמֶּשׁ, וְ"אֵין עוֹד מְלִבְדּוֹ" (וְאַתְחֲנִין ד, לה);

For even all of the spiritual worlds Above (Heavens) have no significance to have any independent importance at all compared to Hashem, and “Before Him (Hashem) everything is like nothing, and compared to Hashem it is considered like literally non-

²¹ (בְּרָכוֹת יג, ב).

²² (זֶהָר חֵלֶק א יא, ב - עַל פִּי דִּנְיָאֵל ד, לב).

existent” (See Daniel 4:32 and Zohar I 11b), and “there is nothing besides for Him,” (Devarim 4:35).

לְכֵן נִקְרָא “אֶחָד”, וְהֵינּוּ בְּשִׁמְעֵרִיכִין
אוֹתוֹ נִגְדֵּר הָעוֹלָמוֹת.

Therefore, Hashem is referred to as “אֶחָד-One” when he is ‘compared’ to the worlds.

Compared to the worlds that Hashem creates we say that He is the One most important and true existence behind all of creation, and the One guiding force and Master of all of creation. Thus, the term “אֶחָד-One” in reference to Hashem is referring to a level where Hashem brings Himself to create and guide worlds; in comparison with the worlds that He creates He is the “אֶחָד-One” and only important being.

אָבֵל “יָחִיד” פִּירוּשׁ - הוּא יָחִיד
וּמִיּוֹחָד בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְ“הוּא לְבִדּוֹ
הוּא”, וְאֵינוּ בְּגֵדֵר הָעוֹלָמוֹת כָּלֵל.

But the term “יָחִיד-the Only One” means that He is alone to Himself, and “He alone is in His own category”, and is not in the same category as the worlds at all.

The way the Hashem is to Himself, before He ‘lowers’ Himself to create worlds, He is not in a category that has anything to do with worlds at all, and thus cannot be compared to them in any way to say that “compared to Him they are like nothing”, since at this level there is no possibility to make any comparison in the first place.

וְ“חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ” פִּירוּשׁ: שֶׁכֵּל
חַיּוֹת הָעוֹלָמוֹת שֶׁמַּחֲיָה אֶת כּוֹלָם
וּמַהֲווּה אֶת כּוֹלָם, עֲלִיוֹנִים
וְתַתְּיוֹנִים, אֵינוּ אֵלָא בְּשִׁבִּיל שֶׁהוּא
מֶלֶךְ,

Thus, the meaning of “He is the Life of all the worlds, He is the King” is as follows: All of the life of the worlds with which Hashem gives life and creates everything Above and below, only comes from the level of how Hashem is the “King”;

וְכוֹלָם מְקַבְּלִים חַיּוֹת מִבְּחִינַת
מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעֶבְרוֹ הַיּוֹתוֹ מֶלֶךְ
עֲלֵיהֶם.

they all receive their life from the level of Hashem’s Kingship, as a result of Him being their

“King” that is how they came into existence and live.

וְכֵן מֵה שׁ "מְשׁוּבַח וּמְפֹאָר", דְּהֵינּוּ
הַשֵּׁבַח מִחֻמַּת שְׁמִשְׁיָגִים גְּדוּלָּתוֹ,
הוּא "עֲדֵי עַד", כִּי "לְגְדוּלָּתוֹ אֵין חֶקֶר"
(תְּהִלִּים קמ"ה, ג), וּלְמַעַלָּה יֵשׁ שֵׁבַח אַחֵר
שֵׁבַח וְעִלּוּי אַחֵר עִלּוּי עַד אֵין קֶץ
וְאֵין תְּכֵלִית.

Similarly, the fact that “His Name is praised and glorified”, meaning the praise that comes from the creating beings recognizing Hashem’s greatness, is “forever and ever”, since “there is no limit to His greatness” (Tehilim 145:3), and Above in the spiritual worlds there are infinite levels of praise, one level higher than the next, without end or limitation.

וְהַכֹּל הוּא בְּעֶבֶר "שְׁמוֹ הַגָּדוֹל": כִּי
לְהִיּוֹת נִקְרָא שְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם
בְּלִבָּד הוּא,

And all of these levels of praise are only for “His Great Name”, meaning they are only from the level of Hashem’s Name and Kingship which extends over them;

וְאֵינוּ יָכוֹל לְנַגֹּעַ לְבַחֲיַנַּת עֲצֻמוֹתוֹ
וּמַהוּתוֹ כָּלָל, כִּי "לִית מַחְשְׁבָּה
תְּפִיסָא בֵּיהּ כָּלָל"²³, שֶׁהוּא יְחִיד
וּמְיֻחָד וְ"נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבִדּוֹ" (תְּהִלִּים
קמ"ה, יג) כְּדִכְתִּיב (תְּהִלִּים קמ"ה, יג):
"מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים".

however, these praises are not able to be applied to Hashem’s Essence and Being at all, since “no thought can grasp Him at all” (Tikunei Zohar 17a), since He is alone to Himself, and “only His Name is able to be exalted by created beings” (Tehilim 148:13), as it is written: “Only Your Kingship is what creates the Kingdom of all worlds” (Tehilim 145:13).

וְזֶהוּ "בְּמָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדוּלָּתוֹ
שֶׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָנוֹתוֹ"²⁴,

This is the meaning of the statement of our Sages (Megilla 31a): “In the place that you think

²³ (תְּקוּנֵי זוֹהַר בְּהַקְדָּמָה "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ" יז, א).

²⁴ (מְגִלָּה לא, א).

you are finding Hashem's greatness you are really just finding His humility,"

בְּדִכְתִּיב (תהלים קיג, ו): "הַמְשַׁפִּילִי
לְרֹאשׁוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ", שְׁאֵצְלוּ
יִתְבָּרַךְ נִחְשָׁב זֹאת לְהַשְׁפִּילָה וּלְעֲנוּהָ
"לְהַחֲיֹת רוּחַ שְׁפִלִים" (ישעיה נז, טו).

as it is written: "He lowers Himself to look upon the heaven and earth" (Tehilim 113:6), that from Hashem's perspective He considers this as 'lowering Himself' and 'humility' to "give life to souls of the lowly" (Yeshaya 57:15).

וְכֵן מֵה שְׁכָתוֹב "סוּמֵךְ נּוֹפְלִים,
וְרוֹפֵא חוֹלִים"²⁵ וְ"זוֹקֵף בְּפוֹפִים"
(תהלים קמו, ח),

So too, what is written that Hashem "supports the falling, and heals the sick, and straightens the bent over" (See Shemona Esrai prayer and Tehilim 146:8) come from Hashem's 'humility'.

וְכָל הַמַּמְלָכָה נִקְרָא בְּשֵׁם אֶרֶץ,²⁶
לְהִיטּוֹת כְּאֶרֶץ הַלְוָי הַשְּׁפִילָה²⁷ שֶׁיִּרְדָּה
מִמָּקוֹם כְּבוֹדָה לְהִיטּוֹת "מֶלֶךְ שְׁמוֹ
נִקְרָא"²⁸.

Also, the whole attribute of Kingship/Malchus is called "the Land", since it descends so far down to the lowest level, to be like the lowly earth that everyone steps on, since Hashem's attribute of Kingship/Malchus descended from its place of honor (in Atzilus) in order for the "King,

²⁵ (תפלת העמידה).Teh.

²⁶ (פירוש: ולכך נקרא מדת מלכות בשם ארץ, כמו שאמר בזהר ויחי "והארץ לעולם עומדת - דא שכינתא", כי שכינה היא מדת מלכות שירדה להיות "חי העולמים", כנ"ל ד"חי העולמים" הוא מבחינת מלך בו, וירידה זו היא השפלה גדולה לגבי מהותו ועצמותו יתברך, ולגבי בחינת מלכות כמו שהיתה כלולה במהותו ועצמותו כביטול האור בהמאור, לכן נמשל לבחינת ארץ, שהיא תכלית ההשפלה. וכן הוא בפרדס ריש שער כ"ג דארץ היא הבחינה האחרונה שבמדת מלכותו יתברך, דהיינו מה שנמשכה להיות "חי העולמים". - אור התורה חנוכה תתמא, ב).

²⁷ (ראה לקוטי תורה במדבר ה, ב. אור התורה פֶּרֶשֶׁת לָךְ לָךְ תשכח, א).

²⁸ (פיוט "אדון עולם").

his name will called on the subjects”.

Malchus/Kingship descends so low as to create and enliven even physical beings that are made from the earth, that is why it is called “the Earth”.

וְלִכֵּן זֹאת יִבִּין כָּל יַצִּיר בְּשׁוּמוֹ אֶל
לְבוֹ, וְיִרְחִיב דַּעְתּוֹ בְּגִדּוּלְתּוֹ יִתְבָּרַךְ
וְנִפְלְאוֹת מַעֲשָׂיו בְּרַבּוּי הָעוֹלָמוֹת עַד
אֵין חֶקֶר,

Therefore, when any created being will take to heart and think deeply into the greatness of Hashem, and His wondrous acts in the creation of countless worlds,

הֵנָּה יִשְׁכִּיל שֶׁזֶהוּ עֲנוּתוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאֵין עֲרוֹךְ אֵלָיו, שְׁאִינוֹ בְּגִדֵּר עֲלָמִין
כָּלֵל, וְהוּא "הַשְׁוָה וּמַשְׁוֶה קֶטֶן
וְגִדּוֹל"²⁹ -

he will realize that this is actually Hashem's humility, since nothing created is comparable to Him at all, and He is not in the same category of existence as all the worlds, and He “is equally exalted above everything, and thereby makes from greatest to smallest seem the same”,

מִמִּילָא תִתְלַהֵט וְתִתְלַהֵב נֶפֶשׁ וְלֵב,
לְאוֹר בָּאוֹר הָאֲהָבָה "בְּכָל נִפְשְׁךָ"
מִמֶּשׁ, לְצֵאת מִגִּדֵּר הָעוֹלָמוֹת,

then automatically he will become excited and enflamed with his soul and heart to experience the love of Hashem “בְּכָל נִפְשְׁךָ-with all of your soul” literally, to want to leave the limitations of worlds to experience only Hashem,

כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים עג, כה-כו): "מִי לִי
בְּשָׁמַיִם, וְעִמָּךְ לֹא חִפְצָתִי בָּאָרֶץ,
כָּלָה שְׂאִירִי וּלְבָבִי".

as it is written (Tehillim 73:25-6): “Who do I have with me in the heavens (besides for Hashem), and besides for You (Hashem) I don’t want anything on earth, my flesh and heart yearn (for Hashem)!”.

²⁹ (פְּיוּט לְיָמִים נוֹרָאִים "וְכָל מַאֲמִינִים").

וְהוּא "וְאַהֲבַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ" (וְאַתְחַנֵּן, ה): כִּי אֲהַבְהָ - מִשְׁרֵשׁ "אַבָּה" ³⁰, שֶׁהוּא מִלְשׁוֹן חֶפֶץ וְרִצּוֹן³¹, דְּהֵינְנו רְעוּתָא דְלִבָּא שִׁיחִיָּה "ה' אֱלֹהֶיךָ", וְלִדְבָקָה בּוֹ מִמֶּשׁ.

This is the meaning of (Devarim 6:5): “**וְאַהֲבַתְּ**-And you should love **אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ**-Hashem your G-d”: the word ‘**אֲהַבְהָ**-love’ (which is the root of the word ‘**וְאַהֲבַתְּ**-and you should love’) comes from the word ‘**אַבָּה**’ which means desire and will; meaning that the person has a strong inner desire that “**ה' אֱלֹהֶיךָ**-Hashem should be his G-d” by actually connecting to Him.

וְעַל יְדֵי אֲתַעְרוּתָא-דְלִתָּתָא זֶה יִחוּל עָלָיו אֹר הָאֲהַבָּה מִלְמַעְלָה, לְהַגְדִּיל מְדוּרַת אֵשׁ הָאֲהַבָּה בְּלִבּוֹ יוֹתֵר מִכְּדֵי כַח אֲנוּשֵׁי וְשִׁרְשׁ נִשְׁמָתוֹ שֶׁהִיא בְּגֵדֵר וְגָבּוּל וְנִבְרָא -

And through this ‘arousal from below’ of the person, this causes that the ‘light of this love’ should shine into him from Above, which causes to make even greater the intense flaming love of Hashem in his heart, more than he would be able to arouse with his own human capacity and more than the ability he receives from the source of his soul, since his soul is also in the category of limited finite creations,

לְקַרְבָּה אֶל ה' מִמֶּשׁ, וּבִיטוּל אֱלִיּוֹ בְּמִצִּיאוֹת מִמֶּשׁ עַל יְדֵי בְּחִינַת אֲהֶרֶן כִּהֲנָא רַבָּא;

this causes him to literally come close to Hashem, and to surrender his whole ego literally to Hashem; this shine of the ‘light of love of Hashem’ from Above comes into him through the level

³⁰ (רֵאשׁוֹן סֵפֶר שְׂרֵשׁ יֵשַׁע הוּבָא בְּסִפְרֵי הַחֲקִירָה לְהַצְמַח צֶדֶק מִעֲרֶכֶת אֲהָבָה (צד, א). לְקוּטֵי תוֹרָה נִשְׂא כו, ב. בְּהַעֲלוֹתָהּ כֵּט, א. בְּלֶקַע עֵא, ב. מִסְעֵי פֶח, ד. וְאַתְחַנֵּן ב, ג. ט, ב. רֵאשׁוֹן כג, ג. שִׁיר הַשִּׁירִים יז, א. לג, ד. מֵאֲמָרֵי אֲדָמוֹ"ר הֶזְקֵן תַּקֵּס"ד עֲמוּד קֶצֶט).

³¹ ("וְהִכְוִינָה שִׁיחִיָּה רִצּוֹן הָאֲדָם וְחִפְצוֹ וּבִקְשָׁתוֹ בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ לְהִיטֵל גִּילּוֹי אֱלֻקוֹתוֹ וְיִחוּדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם וְנִפְשׁ" - לְקוּטֵי תוֹרָה נִשְׂא כו, ב).

of 'Aharon the Kohen Gadol', who represents the unlimited kindness of Hashem higher than Atzilus.

כִּי "וְאַהֲבַת" בְּגִמְטְרִיא ב' פְּעָמִים
אִוֵּר.³²

This idea -that there are two levels of love of Hashem- **is expressed in the fact that the word "וְאַהֲבַת-and you should love (Hashem)" has the same numerical value (gemtria) as two times the word "אִוֵּר-Light".³²**

This is because the "light of the love of Hashem" exists on two levels, the "light of love of Hashem" created and revealed through the person's own effort, and the "light of love of Hashem" that comes from a revelation from Above.

וְנִקְרָאת בְּחִינָה זוֹ "בְּהִטִּיבוֹ" -
שְׁמֵטוֹב וְחֹסֵד עֲלִיּוֹן מְשַׁפֵּיעַ עַל רוּחַ
שְׁפָלִים, לְהִטִּיב וּלְהַגְדִּיל אֶת הָאַהֲבָה
שֶׁלִּמְטָה.

This higher level of love is referred to as "he will 'הִטִּיבוֹ-improve and light up' the Menorah": From the goodness and kindness of Above, Hashem bestows this love on the 'humble spirited', to improve and make greater the love that was aroused by the person from below.

The word "בְּהִטִּיבוֹ" literally means: 'when he makes better/improves'; on a simple level this means that in the morning Aharon had to make the menorah better by cleaning it out from the ashes of the burned oil of the previous night before re-lighting it in the morning, thus he had to 'make the menorah better (and cleaner) and then light it'. On a mystical level the Alter Rebbe is explaining the phrase to mean that 'Aharon' -Hashem's limitless kindness- makes better our 'menorah' of love for Hashem by adding an infinitely deeper dimension to it through a revelation from Above.

³² The word וְאַהֲבַת is 400=ת 2=ב 5=ה 1=א 6=ו total: 414, the word אִוֵּר is 6=ו 1=א 200=ר total: 207, thus two times אִוֵּר=207 is וְאַהֲבַת=414.

³³ (שְׁעַר הַכְּוֹנוֹת בְּוִנַת קְרִיאַת שְׁמַע. פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר הַקְּרִיאַת שְׁמַע פָּרָק כג ו"ה).

אך הנה באמת גם אתערוֹתָא־
 דלִתָּתָא כַּנ"ל אֲשֶׁר יִחְפוֹץ הָאָדָם
 לְדַבֵּקָה בּוֹ מִמֶּשׁ, גַּם זֹאת מִתַּת
 אֱלֹהִים הִיא³⁴, לֹא לְפִי כֹחַ נַפְשׁ הָאָדָם
 וּמִזְגּוֹ וּתְכוּנָתוֹ.

Now, the truth is that even the ‘arousal from below’ -described above- that a person awakens himself to desire to connect to Hashem Himself, this is ability is also a gift of Hashem, and is not according to the natural ability of the person according to his inborn characteristics.

וְנִקְרָאת בְּחִינַת "וּבְהֶעֱלוֹת אַהֲרֹן",
 שְׂאֵהֲרֹן הָעֲלִיּוֹן הוּא הַנּוֹתֵן כֹּחַ
 בְּכִנְסַת־יִשְׂרָאֵל לְעוֹרֵר אֶת הָאֵהָבָה
 וְ.

This level of love of Hashem is referred to as “Aharon will ‘arousal from below’-bring up the fire of the lamps’ of the Menorah: Meaning that the level of ‘Aharon’ as it exists above (as Hashem’s Kindness beyond Atzilus), this gives the power to the Jewish People to be able to arouse this love for Hashem (through their effort during prayer).

The word “וּבְהֶעֱלוֹת” literally means: ‘when he will make something go up’ and on a simple level is referring to the flame kindled on the menorah that once lit -even the end of the wick- it will continue to burn and go up by itself, thus Aharon causes the flames to up by themselves. On a mystical level this means that through ‘Aharon’ -Hashem’s limitless kindness- we receive the power to awaken a love for Hashem through our own efforts in prayer, like the flames that continue to go up by themselves.

וְזֶהוּ "בֵּין הָעֶרְבִים", שֶׁהוּא מִדַּת עֶרֶב
 וְלִילָה וְחֹשֶׁךְ מִצַּד עֲצָמוֹ, שְׂאִין בּוֹ
 אֹר.

This is the meaning of saying that “Aharon will ‘arousal from below’-bring up the fire of the lamps’ of the Menorah specifically “in the evening”: when it is spiritually evening, and night, and dark by itself, that there is no Divine Light.

³⁴ (מִתַּת אֱלֹהִים הִיא: קִהְלֶתָּהּ, יג. ה, יח.).

Meaning, when a person is spiritually dark and doesn't experience the "light of love" of Hashem, then Hashem gives that person the power to arouse a love for Him, just like Aharon lit the menorah for its flames to go up by themselves.

אָבֶל מִדַּת בּוֹקֵר, שֶׁהוּא מִדַּת אַבְרָהָם
אִישׁ הַחֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיֵּרָא יֵט, כז):
וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר - הוּא בַּחֲנִינִת
"בְּהִטִּיבוֹ"³⁵.

However, when it is spiritually 'morning', which corresponds to the the aspect of 'Avraham' who represented kindness, as it is written (Bereishis 19:27): "And Avraham got up early in the morning", showing how Avraham-Kindness is connected to 'morning'-revelation of Divine Light, then comes the aspect of "he will improve and light up" the Menorah".

This means that when someone has already reached a level of spiritual 'morning' and revelation of Hashem and experiences a love of Hashem through his own effort, then Hashem sends a different revelation from Above to 'improve' and magnify his existing love. (The revelation that empowers the person to awaken love of Hashem with his own effort is not a 'revelation' in a revealed way, it is just giving the potential ability to arouse the love.)

וְהִנֵּה, מִי זֶה הָאָדָם שֶׁיָּגִיעַ עַד הַלּוֹם,
שֶׁיָּגִיעַ אֵלָיו בַּחֲנִינִת אֶהְרֵן הָעֲלִיּוֹן?

Now, someone can ask himself: Which person is able to reach such a level, that the level of "Aharon" as it exists Above (power to love Hashem) should reach him?

אֲךָ הוּא עַל יְדֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת. "כִּי נֵר
מִצְוָה", שֶׁהַמִּצְוֹת נִמְשָׁכִין מִמָּקוֹם
גְּבוּהָ מְאֹד נִעְלָה, וּלְפִיכָךְ אֵין בָּהֶם
הַשְׁגָּה כָּלֵל.

The answer is that it is possible for every Jew through the Torah and Mitzvos he performs. This is because "the Mitzvah is like an oil lamp", meaning that the mitzvos come from a very lofty

³⁵ [בְּדִפּוּס זִיטאמיר נוסף:] [וַעֲיִין מֶה שֶׁנִּתְבָּאֵר לְקַמֵּן (לו, א) בְּדִבּוּר הַמִּתְחִיל "רָנִי וְשִׁמְחִי", בַּעֲנֵן
"רָנְנָא בְּרַמְשָׁא וְשִׁמְחָה בְּצַפְרָא").

level -Hashem's Essential Will-
and therefore it is not possible to
understand them at all.

בְּמִשְׁלַּח הַשָּׁמֶן הַזֶּה, שֶׁאֵין נִבְנָסִים
בְּפִנְיָמִיּוֹת נַפְשָׁם, רַק בְּבַחֲיַנֵּת מִקִּיף
עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה.

The analogy for this is the oil of
the lamp, as explained above
how the oil itself doesn't directly
produce light but it is the ultimate
source of all of the light of the fire,
therefore the connection to
Hashem accomplished through
the mitzvos doesn't inside the
person's soul internally
(consciously), rather it
'encompasses' the person from
'above' (in a hidden manner).

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שׁוֹפְטִים יז, טו): "שׁוּם
תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ" - כְּמוֹ מֶלֶךְ
הַמּוֹשֵׁל עַל עַמּוֹ, וְהוּא גְבוּהָ עֲלֵיהֶם,
וְהֵם עוֹשִׂין רְצוֹנוֹ בְּלִי טַעַם וְדַעַת -
"כִּי מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא"³⁶, "וְלֵב מְלָכִים
- אֵין חֶקֶר"³⁷ הַהִשְׁגָּה שְׁבַעבּוּרָם
נִצְטוּוּ.

Like it is written (Devarim
17:15): "You should place over
yourself a King," meaning that
just like the physical king rules
over the people and is exalted
above them, and they fulfill his
will even if they don't
understand the reason, simply
because "it is the command of
the king", and "the heart of
kings cannot be fathomed",
meaning the reasoning behind
why thy command certain
things is beyond our
understanding.

So too, Hashem is our King who give us Mitzvos that must be performed
regardless of our understanding. In fact, Hashem's mitzvos are completely
beyond understanding entirely.

³⁶ (מְלָכִים ב' יח, לו. אֶסְתֵּר ג, ג. נְחֻמְיָה יא, כג. רָאָה זֶהר חֶלֶק ג צו לג, ב בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא. קְדוּשִׁים
פב, ב. שְׁלַח קָעָה, ב. תְּקוּנֵי זֶהר בְּהַקְדָּמָה י, ב).
³⁷ (מִשְׁלִי כה, ג).

רק מכל מקום הוא על דרך משל,
כאדם שתופס את המלך באחד
מאבריו וממשיכו אליו, הנה גם
חיותו שבקרבו נמשך אחריו, כך
בתיב (שיר השירים ב, ו): "וימינו
תחבקני".

However, even though the mitzvos are beyond understanding, **nonetheless** they accomplish a connection with Hashem, **this is by way of analogy like a person who holds the king by one of his limbs** (his hand, for example) **and bring him close to himself, by doing so he also draws to himself the life which is inside the king, so too it is written** regarding Hashem's mitzvos (Shir Hashirim 2:6): **"His 'right hand' hugs me"**:

כי הנה רמ"ח מצות עשה הם רמ"ח
אברין דמלכא³⁸ ועל ידי המשכת
המצות, ממילא נמשך אחריו בחינת
יחודו יתברך בעצמו ובכבודו,
בבחינת יחודו כנ"ל:

Since the 248 Active Mitzvos are called (in the Tikunei Zohar chapter 30): **"The 248 'limbs' of the King"**, meaning that through the person fulfilling the mitzvos he automatically also draws down the Oneness of Hashem Himself, as this True Oneness is described above in the maamar

Just like someone who hugs his friend (or King) also hugs and connects to the person's very soul not just his body, even though this connection isn't based on any understanding, so too when we perform a mitzvah, we connect not just to the mitzvah but to Hashem Himself, in a manner beyond any understanding. This essential connection that is beyond understanding that is accomplished through mitzvos is what gives us the ability to receive the "light of love" in prayer, first through our own efforts, which is then intensified through additional revelation from Above. This process of awakening a love for Hashem is like lighting up the menorah to shine and give off light. However, before the menorah can be lit there first must be oil, which is the mitzvos.

³⁸ (ראה תקוני זהר תקון ל).

לזכות חיזוק ההתקשרות

לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

שרצונו הק' שכל אחד ואחת ילמדו תורה אור
ולקוטי תורה שעיי"ז מזרזים הגאולה האמיתית
והשלימה

***

לזכות כל ילדי החסידים שיתנו חסידישע נחת
לכ"ק אדמו"ר ולהוריהם שיחיו

ולזכות יוסף יצחק בן ביילא איטא ולאה בת חנה
דבורה רייזל וכל יוצאי חלציהם שיחיו, שיזכו
ללמוד חסידות וליליך בדרכי החסידות, ויפוצו
מעיינות אור החסידות

Sponsored by:

Rabbi Roberto and Margie Szerer,

in loving memory of

Gladys Szerer-Sarah Bat Shalom Z"L

Victor Sasson-Victor Chayim Ben Saul Z"L

Enrique Szerer-Hersh Ben Meyer HaCohen Z"L

Andrea Szerer-Leah Bat Chayim HaCohen Z"L

***

לזכות יעקב ראפל בן ברוך ישראל הכהן ואיטא
חיה כ"ץ

בקשר ליום הולדת שלו ביום כב' כסלו
שה' יצליחו להיות חסיד, ירא שמים, ולמדן!

***

Every maamar from the entire Torah Or/Likutei Torah with
nekudos and punctuation is available on:

www.ChassidutBehirah.com

Did you enjoy this maamar? Please consider partnering in
this project making Likutei Torah/Torah Or available to
many!

To partner by giving monthly (or one time) go to

www.DonorBox.org/LearnChassidus

To view previous maamarim translations, go to

www.LearnChassidus.com

To place a hakdasha in an upcoming maamar, contact
me lessonslikutaytorah@gmail.com